عطف

پهلوی بدون روتوش رونمایی شد

همزمان با فرارسیدن ۲۶ دی، سالروز فرار شاه مخلوع از ایران، مجموعه کتاب‌های پهلوی بدون روتوش با موضوع ناگفته‌هایی از تاریخ رژیم پهلوی و ایادی آن، به همت اندیشکده برهان منتشر و روانه بازار نشر شد. این مجموعه پژوهشی شش عنوان رضاشاه پهلوی بدون روتوش، محمدرضا پهلوی بدون روتوش، دربار و رجال پهلوی بدون روتوش، رژیم پهلوی بدون روتوش، روابط خارجی پهلوی بدون روتوش و کارنامه پهلوی بدون روتوش را شامل می‌شود.

در بخشی از مقدمه این کتاب‌ها آمده: «در عمده رسانه‌های فارسی‌زبان غربی، شاه به‌عنوان فردی نوساز تبلور می‌یابد که در حال مدرن کردن جامعه ایران بوده است. فردی دلسوز که همچون پدرش همه هم‌وغم خود را صرف تجدد ایران کرده بود. البته در این رسانه‌ها گفته نمی‌شود که جنس این تجدد، «آمرانه» بوده و در آن فقط به جنبه‌های فنی و اقتصادی نوسازی توجه می‌شده است.

علاقه‌مندان می‌توانند جهت دریافت کتاب‌ها با تخفیف ویژه یا کسب اطلاعات بیشتر به سایت didemanbook.ir مراجعه یا با شماره تلفن ۲۶۱۵۳۲۹۳ در تهران تماس بگیرند.

رنگ و بوم

نابجایی سحر علیزاده روی دیوار سکو

سحر علیزاده که دانشجوی رشته معماری داخلی است، با الهام از زیبایی‌شناسی کاربردی در معماری داخلی و به‌خصوص با در نظر گرفتن نورپردازی، یک مجموعه نقاشی طی یک سال اخیر خلق کرده که عنوان «نابجایی» را برای آن در نظر گرفته و تلاش کرده، خلاهای ناشی از اغراق جاری شده در زندگی امروز را به نمایش بگذارد. این نمایشگاه از ساعت ۱۵ تا ۲۰ فردا در موسسه هنری سکو به نشانی بلوار میرداماد، خیابان تبریزیان، نبش کوچه نازنین، پلاک ۱۶، واحد ۱ میزبان علاقه‌مندان است.

قاب

درختان تهران در قاب نگاه بازرگانی

مجموعه عکس‌های سهیل بازرگانی از درختان تهران در گالری گلستان به نمایش در می‌آید. به گزارش جام‌جم این نمایشگاه از ساعت ۴ تا ۸ روزهای ۲۸ دی تا ۴ بهمن‌ماه میزبان علاقه‌مندان است و تصاویری را در معرض تماشا قرار داده که از حدود ده سال پیش توجه بازرگانی را به خود جلب کرده بودند. این هنرمند می‌گوید: حدود ده سال پیش از این، سوژه‌ای پنهان در پیچ و تاب فرم و رنگ‌ها و فراوانی درختان تهران مرا واداشت که بایستم و فرصت بازخوانش آنها را فراهم کنم. بازرگانی معتقد است که عکاسی در تهران برایش حکم جست‌وجو و یافتن نوشته‌های سرمدی در شهری کهن را داشته است.

آدم‌خواری در تئاتر!

بهزاد فراهانی از اولین هنرمندانی است که به گرانی قیمت بلیت برخی نمایش‌ها گلایه کرد و به‌شدت آن را محکوم می‌کند. این بازیگر و رئیس هیات‌مدیره انجمن بازیگران خانه تئاتر گفت‌وگویی با روزنامه فرهیختگان داشته که در بخشی از آن، نگاه تجاری به فرهنگ را زیرسؤال برده و کشاندن قیمت بلیت تئاتر به ۲۵۰ هزار تومان را آوردن تئاتر به سمت سرمایه‌داری آدم خوار توصیف کرده است.

آرش و مسیح آلبوم می‌دهند

این دو برادر از سال ۱۳۹۲ به طرفداران موسیقی پاپ معرفی شدند و حضورشان تا امروز به اجرای روی صحنه و انتشار تک‌آهنگ خلاصه می‌شود. هنرآنلاین خبر داده اولین آلبوم مسیح و آرش عدل‌پرور تا پایان سال منتشر و روانه بازار موسیقی خواهد شد. این آلبوم از ده قطعه تشکیل شده و تنظیم قطعاتش را مسعود جهانی انجام داده است.

بارها در جام‌جم به بررسی ورود سرمایه‌گذارانی پرداخته‌ایم که سرمایه‌شان را از راه کسب و کارهای مرتبط با مقولات فرهنگی کسب نکرده‌اند؛ گزارشی که حالا در این صفحه می‌خوانید به بهانه مطرح‌شدن نام یکی از این سرمایه‌گذاران در دادگاه اخلال‌گران نظام پولی و بانکی تهیه شده است

هادی رضوی و محمد امامی

محمد صادق رنجکشان

نامبرده‌های بی‌رنج بر سر گنج

در خلال برگزاری دادگاه متهمان به اخلال در نظام پولی و بانکی، نام ۲ سرمایه‌گذار در پروژه‌های هنری مطرح شد؛ از همین رو چندگانه ورود سرمایه‌های غیرفرهنگی به حوزه فرهنگ را بررسی کرده‌ایم

ادامه از صفحه ۹

البته از آنجا که در این دادگاه جدید، مسؤولان بانکی که ۴۷ درصد از سهامش متعلق به صندوق ذخیره فرهنگیان است تفهیم اتهام شده‌اند، می‌توان حدس زد که اتهاماتِ متوجه به امامی، احتمالا ادامه همان اتهامات مرتبط با صندوق ذخیره فرهنگیان است. با این حال برگزاری جلسه نخست این دادگاه حالا دوباره چند تحلیل را پیش روی ما نهاده است؛ نخست پاسخ به این پرسش را که آیا آغوش‌های باز برای ورود هرگونه سرمایه به دامان تولید هنر از چه منطق‌هایی بهره می‌برند پی گرفته‌ایم، سپس با تفکیک ورود سرمایه‌های پاک و ناپاک به این حوزه، از چند و چون هر یک سخن گفته‌ایم.

سرمایه پاک در هنر؛ نیاز به مراقبت و نظارت

ما روزنامه‌نگاران، بارها از نزدیک با آسیبی که در این گزارش از آن خواهیم گفت روبه‌رو شده‌ایم؛ ما بارها از سوی سرمایه‌گذارهایی که دغدغه‌های فرهنگی نداشتند اما در عین حال می‌خواستند بخشی از سرمایه‌شان را به پای کسب وجهه‌ای فرهنگی خرج کنند، به کار دعوت شده‌ایم؛ با تلاش بسیار به آنها فهمانده‌ایم تحریریه یعنی چه و انتشار یک نشریه چه وجوه مختلفی را دربرمی‌گیرد و آگاهشان کرده‌ایم که همه چیز پول نیست و در ظاهر خودشان را همراه نشان داده‌اند، اما بعد از چند ماه آمده‌اند وسط تحریریه‌هامان ایستاده‌اند و گفته‌اند دیگر پولی در بساط نیست. این وسط مانده چندین و چند روزنامه‌نگار برای چندمین بار بیکار.

اما چرا این اتفاق‌ها می‌افتد؟ خب بدیهی است به این خاطر که این سرمایه‌ها از راه فرهنگی جمع نشده‌اند و به ذائقه فرهنگ نمی‌سازند. سرمایه‌گذارها بی‌دغدغه فرهنگ‌اند و حتی اگر پولشان سالم باشد، ممکن است بسیاری از سرمایه‌گذاران متعلق به خانواده فرهنگ و هنر را از میدان رقابت خارج کنند.

می‌توان فعالیت‌های شرکت‌هایی چون فیدیبو و اسنپ و نحوه ورودشان به سرمایه‌گذاری فرهنگی را در همین پس‌زمینه تحلیل کرد؛ چنانچه می‌بینیم در غرب نظارت‌های فراوانی بر ورود شرکت‌هایی مشابه با این دو صورت می‌گیرد و حتی فعالیت‌های آنها برای عادلانه‌تر کردن فضای رقابت‌ها محدودتر می‌شود.

این همان نکته‌ای است که ما پیش از این نیز در جام‌جم در رابطه با ورود سرمایه‌گذاری به نام محمدصادق رنجکشان به تئاتر و سینما به آن اشاره کردیم و گاه متهم شدیم که چرا ورود سرمایه پاک به این حوزه‌ها را برنمی‌تابیم.

طبعا ما هیچ زاویه‌ای با چنین ماجرایی نداریم، منتها معتقدیم باید مراقبت و نظارتی بر ورود این سرمایه‌ها در کار باشد تا محیط رقابت یکسویه و ناامیدکننده برای دیگر رقبا نباشد. این را فعلا داشته باشید در رابطه با ورود سرمایه‌هایی که مشکوک نیستند...

سرمایه ناپاک؛ ورود ممنوع!

از بحث بر سر ورود سرمایه‌های پاک که البته از طرقی جز کار فرهنگی وارد پروژه‌های فرهنگی و هنری می‌شوند که بگذریم، باید به سرمایه‌گذاری برخی از سرمایه‌گذاران در هنر بپردازیم که مشخص می‌شود سرمایه‌شان از مسیرهایی نامشروع کسب شده است.

مردم نیز حساسیت‌های به‌خصوص خود را در این باره دارند. مثلا اگر خاطرتان باشد پس از ماجراهای تهیه‌کننده سریال «شهرزاد»، وقتی بازیگران در حال بازی در فصل دوم این مجموعه بودند، مردم از آنها می‌خواستند نسبت به پاک‌بودن هزینه‌ای که برایشان می‌شود اطمینان حاصل کنند.

ماجرا تا آنجا پیش رفت که عده‌ای از مردم خرید نسخه‌های مربوط به فصل دوم را تحریم کردند. حالا دوباره نام تهیه‌کننده شهرزاد در پرونده‌ای دیگر، که احتمالا بی‌ارتباط با پرونده پیشین او در رابطه با صندوق ذخیره فرهنگیان نباشد، مطرح شده است.

مشخص است که هیچ یک از هنرمندان و اهل فرهنگ از بهره‌گیری از سرمایه‌ای که از طریقی نامشروع کسب شده باشد، راضی نخواهند بود.

به اضافه این‌که...

آدرس غلط ابراهیم

هشتگ‌هایی هم هست که ظاهرا علاوه بر داغ‌کردن تنور یک کمپین می‌خواهند به دیگران هشدار بدهند. اما گاهی هم پیش می‌آید هشتگی که برای آگاهی‌بخشی به دیگران در متنی قرار می‌گیرد، ضد غرض می‌شود؛ یعنی طوری می‌شود که باید به خود نویسنده آن متن گفت به هشتگی که زده‌ای نگاه کن! با خودتی انگار.

حالا حکایت ابراهیم داروغه‌زاده، معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی است که اتفاقا دبیری جشنواره سی‌وهفتم فیلم فجر را هم بر عهده خواهد داشت. ایشان نوشته: «سازمان سینمایی نه‌تنها از سرمایه‌گذاری [!] بخش خصوصی در سینما استقبال می‌کند بلکه ایجاد زمینه مناسب برای این مهم را وظیفه خود می‌داند. تشخیص سلامت مالی افراد وظیفه دستگاه‌های نظارتی و قضایی است، مدیریت بهینه هزینه هم بر عهده تهیه‌کنندگان محترم سینماست. #آدرس_غلط_ندهیم». حالا باید به خود آقای ناظر و ارزشیاب گفت بهتر است آدرس غلط ندهیم! بدیهی است ورود سرمایه ناپاک به سینما و هر هنری را کسی برنمی‌تابد، اما بحث صرفا بر سر تفکیک پول کثیف از پاک نیست؛ صرف چنین تفکیکی، ساده‌سازی موضوع است و منتج به ساده‌انگاری خواهد شد.

حالا مساله اصلی این است که پول پاک هم باید با نظارت و مراقبت وارد هنر شود تا رقبای محضا اهل فرهنگ را در ادامه راه ناامید نکند. از یک مدیر فرهنگی انتظار می‌رود، تحلیل دقیق‌تری از این قبیل موضوعات ارائه کند.

افشاگری‌های صنف نشر پس از انصراف ۷ نفر

پدرخوانده کیست؟

ظهر دیروز هفت نفر از نامزدهایی که برای حضور در اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران انصراف داده‌اند دور هم جمع شدند و نشستی در انتشارات مجد داشتند. فارس گزارش مبسوطی از این نشست که یحیی دهقانی، محمدرضا توکل صدیق، فتح‌ا... فروغی، مسعود پایدار، سیدعباس حسینی نیک، عبدالعظیم فریدون و فرهاد تیمورزاده در آن حضور داشتند، منتشر کرده است. براساس گزارش فارس، توکل صدیق به موضوعاتی چون اهمیت داشتن هیأت مدیره‌هایی با ظرفیت بالا و رویکرد مشارکت‌پذیری و تعامل با همه اجزای نشر اشاره کرد و از وجود دست‌های پشت پرده گفت. یحیی دهقانی درباره انصراف از نامزدی صحبت کرد و این‌که راه آسان را انتخاب نکرده‌اند و در عوض راه درست را در پیش گرفته‌اند او تاکید کرد که طی دو سال اخیر به این نتیجه رسیده بودند که جمعی در خارج از اتحادیه وجود دارند که می‌خواهند بر اتحادیه حاکم شوند و چون فکر می‌کنند رأی نمی‌آورند می‌خواهند گروهی را به داخل اتحادیه بفرستند که آنها را هدایت کنند. عبدالعظیم فریدون به پیشنهاد تشکیل شورای پیشکسوتان انتقاد کرد و از اختلافات گفت که بین اتحادیه و تشکل‌ها وجود دارد.

حسینی نیک مشکل دیگری را در صنعت نشر تحلیل کرد و از واردکننده کتب خارجی گفت که از ارشاد مجوز انتشار گرفتند و وارد اتحادیه شدند. این موضوع مقدمه‌ای شد برای پرداختن به عملکرد رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران و اظهارات فتح‌ا... فروغی که معتقد است دوقطبی کردن صنف نشر، در دستور کار فعلی رئیس اتحادیه است.

پدرخوانده کیست؟

بازرس قانونی اتحادیه ناشران و کتابفروشان در ادامه از حسن کیائیان مدیرفعلی نشر چشمه به عنوان فرد پشت پرده تمامی این اتفاقات یاد کرد و گفت: او به دلایل سیاسی امکان حضور در انتخابات اتحادیه را ندارد. در نتیجه کسانی را سازماندهی می‌کند تا در این انتخابات شرکت کنند و تنها از او حرف شنوی داشته باشند. جالب است بگوییم همین افراد حرف شنو که ریاست فعلی اتحادیه و اقلیت هیات مدیره را در اختیار دارند، چهار سال است به نمایندگی از اتحادیه در نمایشگاه‌های بین‌المللی کتاب از جمله نمایشگاه فرانکفورت شرکت می‌کنند و نه تنها یک صفحه گزارشی از آنچه که به نمایندگی از صنف انجام داده اند منتشر نکرده اند که شاهد بوده ایم تنها به امور شخصی خود پرداخته‌اند.

تخلف در نمایشگاه بیست و نهم کتاب تهران

حسینی نیک به مورد دیگری از تخلفات رئیس اتحادیه در نمایشگاه بیست و نهم اشاره کرد و گفت: با هماهنگی ایشان در آن دوره اعلام کردند که اساتید دانشگاه می‌توانند بین ۴۰۰ تا ۶۰۰ هزار تومان فقط کتاب خارجی بخرند و ما خیلی تلاش کردیم تا توانستیم جلوی این کار را بگیریم. سال بعدش در نمایشگاه کتاب که با افزایش قیمت دلار همراه بودیم شاهد بودیم که این ناشرنماهای واردکننده کتاب چند میلیارد تومان مابه‌التفاوت کتاب‌هایی که مدعی فروشش بودند را از وزارت ارشاد و موسسه نمایشگاه‌ها دریافت کردند، در حالی که گزارشی که در همان موقع در مطبوعات منتشر شد حاکی از آن بود که انبارهای کتاب‌های وارداتی نمایشگاه خالی است و آنچه هم که فروش رفته بود کتاب‌های قدیمی آنها بود. از فعالیت این گروه این را هم بدانید بد نیست که در نمایشگاه بیستم سه نفر از آنها به عنوان واردکننده کتاب با ارائه اسناد جعلی بیش از یک میلیون دلار ارز دولتی دریافت کردند اما مشخص نشد که چه کتابی وارد شده و فروخته شده است. وی همچنین درباره حضور و اهانت میشل کلمن رئیس اتحادیه جهانی ناشران در غرفه ایران در نمایشگاه کتاب فرانکفورت هم توضیح داد: آقای کلمن در آن نشست گفت که دوستان آمریکایی اش به او می‌گویند کتابی که ما دوشنبه منتشر می‌کنیم در ایران روز چهارشنبه منتشر می‌شود و به استناد همین او ناشران ایرانی را دزد خواند و به آنها توهین کرد. حرفی که او زد و توهینی که او کرد تنها توهین به ناشران آموزشی نیست بلکه توهین به صنف نشر ایران بود اما چه کسانی از این اتفاق خوشحال شدند، چرا یکی از ناشران به اصطلاح عمومی که بدون کپی رایت کتاب منتشر می‌کند ناراحت نشد؟ یعنی به آنها توهینی نشده است.

ادعای جعل نامه اتاق اصناف از سوی رئیس اتحادیه

در ادامه این نشست خبری یحیی دهقانی عضو هیات مدیره اتحادیه ناشران نیز به ارائه بخش دیگری از تخلفات رئیس فعلی اتحادیه ناشران پرداخت و گفت: بیستم شهریورماه امسال نامه‌ای از وزارت ارشاد به اتحادیه می‌آید که در آن خواسته شده نماینده اتحادیه برای حضور در شورای سیاستگذاری نمایشگاه معرفی شود. دو روز پس از آن در جلسه هیات مدیره اتحادیه صحبتی از این نامه به میان نمی‌آید و ما پس از آن متوجه می‌شویم که چنین نامه‌ای به اتحادیه فرستاده شده است، در نتیجه در جلسه بعدی در مورد آن تصمیم گرفته می‌شود و به اتفاق اکثریت آراء، بنده به عنوان نماینده انتخاب می‌شوم. آقای آموزگار به عنوان رئیس اتحادیه این مصوبه را تا بیستم آبان ماه به وزارت ارشاد نمی‌فرستد.

تصورش این بود که چون در پنجم آبان ماه امسال اعتبارنامه اعضای فعلی هیات مدیره تمام می‌شود، اگر این نامه را بعد از آن ارسال کند می‌تواند مدعی شود که ما دیگر در اتحادیه سمتی نداریم، در حالی که طبق مکاتبه‌ای که ما با اتاق اصناف داشتیم، جایگاه حقوقی ما تا زمان برگزاری انتخابات بعدی پابرجا بوده است.

دهقانی ادامه داد: این ماجرا گذشت تا احکام اعضای شورا ابلاغ شد الا حکم نماینده اتحادیه. پیگیری ما نشان داد که رئیس اتحادیه نامه‌ای جعلی را به معاونت فرهنگی وزارت ارشاد ارائه کرده اند که باعث شده حکم ما ابلاغ نشود. ماجرا از این قرار بود که نامه نگاری بازرس اتحادیه با اتاق اصناف در مورد فعالیت اعضای هیات مدیره و شورای تشکل‌ها با این پاسخ مواجه شده بود که نمایندگان قبلی به کار خود تا انتخابات ادامه دهند اما نگفته بود منظور از نمایندگان قبلی کدام نمایندگان هستند، نماینده سال قبل که من بودم یا نماینده قبل ترش. رئیس اتحادیه این نامه را با دو رونوشت جعلی به وزارت ارشاد ارسال کرده بود. وقتی ما متوجه این مساله شدیم و آن را به اطلاع رئیس اتاق اصناف و وزارت ارشاد رساندیم، آن موقع حکم بنده را ابلاغ کردند. حالا شما بگویید ما باید با این بداخلاقی‌ها چه کنیم؟ بنزین روی خود بریزیم و خودمان را آتش بزنیم یا این‌که بمانیم و به هر قیمتی کار کنیم.